अथो तृतीयसवनमेव तेनाप्नोति। जगतीं छन्दः" इति। आ समन्तात् स्तौति प्रेरयतीत्यासविता। शेषं पूर्व्ववत्॥

(४) द्वादशकपालेष्टेरूर्ध्वं सायङ्काले धृतं होमं विधत्ते। "ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति। चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति" इति। पूर्व्ववद्व्याख्येयं। पूर्व्वत्राश्वरक्षका राजपुत्राः सायं यस्मिन् रथकारगृहे निवसन्ति। तत्राश्वस्य पादेषु होम उक्तः। इह तु देवयजनमावाहवनीयहोम इति विशेषः॥

(५) यदुक्तं सूत्रकारेण। ऊर्द्धमेकादशान्मासादाश्वत्थे व्रजे सम्बध्नन्ति तस्मै बद्धाय यवसमाहरन्तीति तमेव व्रजं विधत्ते। "आश्वत्थो व्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्योऽनिलायत। अश्वो रूपं कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्। यदाश्वत्थो व्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति"॥ २॥ इति॥ अश्वत्थकाष्ठनिर्म्मितः शालाविशेषः 'आश्वत्थः', 'व्रजः'। स चाश्वबन्धनार्थं कर्त्तव्यः। केनापि निमित्तेन 'देवेभ्यः', सकाशान्निगूढः 'प्रजापतिः', अश्वशरीरं धृत्वा तदीयं 'रूपं', च समीचीनं कृत्वा संवत्सरमात्रं कस्मिंश्चित् 'अश्वत्थे अतिष्ठत्'। ततोऽश्वस्तिष्ठत्यत्रेति व्युत्पत्त्या अश्वत्थनामसम्पन्नं। अश्वत्थे व्रजे बन्धनेन स्वकीयस्थान एवाश्वं प्रतिष्ठापयति॥

इति द्वादशोऽनुवाकः।